

El president murcià, Ramón Valcárcel –al mig de la foto–, amb el reelegit president de la CAM, Vicente Sala –al seu costat, la dreta–, i el nou cap de la comissió de comptes, Juan Ramón Avilés, a la dreta de Sala.

El gran guanyador de la batalla que ha sacsejat la CAM, cinquena caixa estatal, no ha estat ni Francesc Camps, ni, encara menys, Eduardo Zaplana, aliat aquesta vegada amb els socialistes.

La guerra dins del PP valencià pel control de l'entitat amb seu a Alacant ha acabat amb el president de Múrcia, el també popular Ramón Luis Valcárcel, com a gran triomfador, gràcies al suport directe del mateix Camps.

Múrcia, un territori d'expansió de la caixa, mai no havia tingut tant de poder en una entitat que, fins ara, havia estat un feu per als dirigents valencians en general i per als alacantins en particular. Francesc Camps buscava socis per tractar de fer-se amb el control de la caixa, fins ara sota comandament dels zaplanistes, i els va trobar no entre l'empresariat alacantí, on els suports del president de la Generalitat Valenciana són encara molt limitats, sinó a Múrcia i a Madrid. El cap de l'executiu murcià, Ramón Luis Valcárcel, ha fet costat al cap del Consell en aquest enfrontament amb els partidaris de l'exministre –curiosament

Múrcia pesca en l'aigua tèrbola de la CAM

murcià– Eduardo Zaplana, el qual ha provocat, una vegada més, la intervenció de Mariano Rajoy per tractar de reduir la tensió interna en el si del PP al País Valencià, un indret que Génova considera clau dins de l'estratègia de joc d'escacs en què s'ha convertit la contesa electoral del proper 27 de maig.

Ara, Valcárcel i el Govern de Múrcia no solament controlen la vicepresidència primera de la CAM, sinó que, amb el vistiplau de Camps, també han aconseguit la presidència de la comissió de control, el segon òrgan en importància de la caixa, l'encarregat de fiscalitzar, aprovar o no totes les decisions que es prenen al consell d'administració. Juan

Ramón Avilés, amb el suport dels campsistes, va aconseguir la presidència d'aquesta comissió malgrat que, inicialment, el pacte entre les dues faccions del PP valencià donava el control d'aquest òrgan al màxim responsable del Consell Regulador del Torró de Xixona, José Enrique Garrigós, zaplanista i home de confiança del president de la Cambra de Comerç, Antonio Fernández Valenzuela.

El trencament de l'acord pot convertir-se, finalment, en un nou terratrèmol tant a la caixa com al PP valencià, quan falten pocs dies per a l'inici del procés de confecció de llistes i tres mesos per a les eleccions municipals i a les Corts.

José Joaquín Ripoll, l'home de Zaplana a Alacant i president de la Diputació, ja ha demanat públicament que es compleisca l'acord, que es respecte l'arrel de la caixa a les comarques d'Alacant i al País Valencià i que el Consell ha de forçar la dimissió del dirigent murcià que s'ha fet amb la comissió de control.

Al llarg de les darreres setmanes, Ripoll i el titular d'Economia, Gerardo Camps, van mantenir converses per tractar d'integrar les dues candidatures presentades per a la renovació dels òrgans de govern. Finalment, el pacte incloïa que el campsista Vicente Sala repetiria al capdavant de la caixa i que els zaplanistes presidirien la comissió de control i mantindrien la vicepresidència que garanteix el control del con-

sell territorial d'Alacant per l'empresari Armando Sala Lloret.

En qualsevol cas, no ha estat Camps qui ha contestat les crítiques dels zaplanistes sobre la pèrdua d'identitat de la caixa alacantina, sinó que ha estat el mateix Valcárcel. "Els presidents autonòmics som els que hem de decidir. Camps i jo estem molt satisfets", ha assegurat el president murcià. Des que fa tres anys i mig en va prendre possessió, el màxim responsable de la Generalitat i el seu homòleg murcià gairebé han eixit a reunió mensual. Camps ha preferit desplaçar l'escenari de relació del País Valencià cap al sud, en lloc de potenciar el triangle amb Barcelona i Palma o de conrear les relacions amb l'Aragó, els territoris, per motius d'afinitat, cap on el Govern valencià hauria de mirar de manera natural.

La relació amb Valcárcel, però, pot passar-li factura a Camps, a la CAM. Encara no s'ha dit la darrera paraula sobre el control de l'entitat financera alacantina. De moment, malgrat un avanç evident, el president de la Generalitat no té encara la majoria al consell d'administració de la caixa. Té, inclosos els consellers murcians, només nou dels vint membres de la junta de govern de la caixa. Entre ells, el president Vicente Sala o Modesto Crespo, l'empresari de moda per a Camps i que, amb el suport del cap del Consell, els darrers mesos ha acumulat la direcció de la Institució Firal Alacantina, de la patronal Coepa i ara un lloc com a conseller de la caixa, amb aspiracions d'ocupar la presidència d'ací a tres anys. Camps també té a les seues ordres el director general de la caixa, l'alcoià Roberto López, un dels objectius contra el que disparen els partidaris del portaveu del PP al Congrés.

Zaplanistes –amb l'esmentat Armando Sala al capdavant–, socialistes –amb l'exconseller Martín Sevilla i l'empresari de Novelda Jesús Navarro com a caps visibles– i alguns empresaris que encara no responen a les directrius de Camps –com ara el valencià Antonio Gil-Terrón–, sumen majoria a l'entitat. De fet, fins a l'últim segon de l'assem-

Xarxa d'oficines CAM

blea, celebrada el 2 de febrer i amb la qual culminava el procés de renovació, tots aquests grups van barallar l'opció de fer un colp de mà per fer-se amb el control de la caixa i donar la presidència a Gil-Terron, ara vicepresident i responsable de la territorial de València. Els zaplanistes i els consellers del PSPV ja han advertit que, si el pacte finalment no es compleix, al pròxim consell, d'ací a un parell de setmanes, demostraran qui té el control de la caixa. Això pot convertir el consell de l'entitat en un nou camp de batalla entre els dos grans sectors del PP i, alhora, entre Camps i els socialistes de Joan Ignasi Pla.

Resta per veure, també, l'efecte que aquesta inestabilitat política té a l'entitat financera. Fins ara, de manera equivocada –com per exemple a Terra Mítica– o no –si mirem els grans operadors turístics amb incidència directa a la Costa Blanca–, la CAM ha concentrat les seues inversions al País Valencià. El preu de les cessions de Camps ja ha suposat que els dirigents murcians que tindran ara influència a l'entitat hagen reclamat, públicament, la seua part del pastís, amb peticions directes d'inversions de la caixa per a Múrcia en igualtat de condicions. Això, i la disputa política, pot dur l'entitat financera a una crisi eterna, tancada en fals.

Pere R. Fernández

Zaplanistes, socialistes i empresaris que encara no responen a les directrius de Camps sumen majoria a l'entitat